

בְּשִׂמוּטִי הָיָה תִּינוֹק קָטָן , רַק בֶּן שָׁנָה, הִכְיִנָּה לוֹ אִמָּא בְּקִבּוּק חֶלֶב.

מוטִי שָׁתָה אֶת הַחֵלֶב, הָלֵב זֶה בָּרִיא, בְּחֵלֶב יֵשׁ הַרְבֵּה סִידָן, הַחֵלֶב טוֹב לְשֵׁנִים וְלַעֲצָמוֹת.
מוטִי שָׁתָה אֶת הַחֵלֶב וּמָצָא אֶת הַטְּפוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת בַּהֲנָאָה...

לפתע החל להשתעל, הפנים שלו נהיו כחלזת והשפתים שלו התנפחו.
מוטי החל לנשם במאמץ ואמא שמעה ובאה מיד!!
מה קורה מוטי? היא נבהלה ומיד בלי לחשב פעמים, התקשרה לשרותי ההצלה

אמא הייתה מבהלת, מה קרה למוטי שילה? אולי הוא אפגני לחלב?

מוטי פבר נשם בכבדות, אמא מהרה לרדת אתו במדרגות שפתיה ממלמלות פרקי תהלים

”ה, ה, תשמר לי על מוטי הקטן והיקר שלי!”

האמבולנס הגיע, מקצה הרחוב נשמעו צפירות וסירנה עולה ויורדת או או ואוווווו

מָה קָרָה? שָׂאֵל הַחוֹבֵשׁ שְׁקַפֵּץ מֵהָאֲמֻבּוֹלָנִים..

”אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שֶׁהוּא פֶתַח אֲלֶרְגֵיָה לְחָלָב...”

הַסְבִּירָה אֲמָא דְמָעוֹת בְּעֵינֶיהָ.. מָה יְהִיָה? הָאֵם יַצְלִיחוּ לְהַצִּיל אֶת מוֹטִי?
אֲמָא וּמוֹטִי עָלוּ עַל הָאֲמֻבּוֹלָנִים שֶׁהֵחֵל לָנֶסֶע בְּמַהֲירוֹת מִסְחָרְרַת לְבֵית הַחוֹלִים.

בְּכַר בְּדַרְךְ הַזֶּרֶק הַחֹבֵשׁ לְמוּטֵי זְרִיקַת אֲפִיפֹן שְׁפָה יֵשׁ חֹמֶר נֶגֶד אֲלֶרְגִּיהַ.
מוּטֵי הַחֵל לְהַרְגֵעַ, הַנְּפִיחוֹת יִרְדָּה, הוּא הַחֵל לְנִשְׁם טוֹב יוֹתֵר. בְּרוּךְ הַשֵּׁם!!
בְּבֵית הַחֹלִים עָרְכוּ לוֹ בְּדִיקוֹת רַבּוֹת וְגַלּוּ שֵׁישׁ לוֹ אֲלֶרְגִּיהַ מְסַכְּנַת חַיִּים לְחֵלֶב.
”אֲסוּר לָכֶם לְהַשְׁאִיר בְּבֵית מוֹצְרֵי חֵלֶב בְּקִרְבַּת הַיֶּלֶד” - הַסְּבִיר הָרוֹפֵא לְאִמָּא
זְהִירוֹת! חֵלֶב וְגַבִּינָה - בְּנִשְׁבִּילוֹ הֵם סַכְּנָה הַבִּינוּ בְּנֵי הַמְּשַׁפָּחָה שֶׁל מוּטֵי.

מוטֵי גָדֵל וְהִגִּיעַ לָגֶן, בְּגֵן יֵשׁ לִפְעָמִים מְסֻבָּה, יוֹם הַלְּדָת, אֲרוּחָה מְשֻׁתָּפֶת,
מַחֲלָקִים שׁוֹקוֹלָד חֵלָבִי, אוֹכְלִים פְּרוּסָה עִם גְּבִינָה וְשׁוֹתִים שׁוֹקוֹ...
מָה יִהְיֶה עַל מוֹטֵי? כִּיצַד יִשְׁמַר מְסֻבָּה?